

KLIMATY

ŚW. ANNY

Nr 754/ 13 sierpnia 2023 ISSN 2080-0010

XIX Niedziela Zwykła

LITURGIA SŁOWA

PIERWSZE CZYTANIE

1 Krl 19, 9a. 11-13a

Czytanie z Pierwszej Księgi Królewskiej: Gdy Eliasz przyszedł do Bożej góry Horeb, wszedł do pewnej grotty, gdzie przenocował. Wtedy Bóg rzekł: «Wyjdź, aby stanąć na górze wobec Pana!» A oto Pan przechodził. Gwałtowna wichura rozwalająca góry i druzgocąca skały szła przed Panem; ale Pana nie było w wichurze. A po wichurze – trzęsienie ziemi: Pana nie było w trzęsieniu ziemi. Po trzęsieniu ziemi powstał ogień: Pana nie było w ogniu. A po tym ogniu – szmer łagodnego powiewu. Kiedy tylko Eliasz go usłyszał, zasłoniwszy twarz płaszczem, wyszedł i stanął przy wejściu do grotty.

Oto słowo Boże

PSALM RESPONSORYJNY

Ps 145 (144), 8-9. 15-16. 17-18

Okaż swą łaskę i daj nam zbawienie

Będę słuchał tego, co Pan Bóg mówi: *
oto ogłasza pokój ludowi i swoim wyznawcom.
Zaprawdę, bliskie jest Jego zbawienie †
dla tych, którzy Mu cześć oddają, *
i chwała zamieszka w naszej ziemi.

Łaska i wierność spotkają się z sobą, * ucałują się
sprawiedliwość i pokój.
Wierność z ziemi wyrośnie, *
a sprawiedliwość spojrzy z nieba.

Pan sam szczęściem obdarzy, *
a nasza ziemia wyda swój owoc.
Sprawiedliwość będzie kroczyć przed Nim, *
a śladami Jego kroków zbawienie.

DRUGIE CZYTANIE

Rz 9, 1-5

Czytanie z Listu Świętego Pawła Apostoła do Rzymian: Bracia: Prawdę mówię w Chrystusie, nie kłamię, potwierdza mi to moje sumienie w Duchu Świętym, że w sercu swoim odczuwam wielki smutek i nieustanny ból. Wolałbym bowiem sam być pod klątwą, odłączonym od Chrystusa dla zbawienia braci moich, którzy według ciała są moimi rodakami.

Są to Izraelici, do których należą przybrane synostwo i chwała, przymierza i nadanie Prawa, pełnienie służby Bożej i obietnice. Do nich należą praojcowie, z nich również jest Chrystus według ciała, Ten, który jest ponad wszystkim, Bóg błogosławiony na wieki. Amen.

Oto słowo Boże

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ

Por. Ps 130 (129), 5

Pokładam nadzieję w Panu,
ufam Jego słowu.

EWANGELIA

Mt 14, 22-33

Słowa Ewangelii według Świętego Mateusza:
Gdy tłum został nasycony, zaraz Jezus przynaglił uczniów, żeby wsiedli do łodzi i wyprzedzili Go na drugi brzeg, zanim odprawi tłumy. Gdy to uczynił, wyszedł sam jeden na górę, aby się modlić. Wieczór zapadł, a On sam tam przebywał. Łódź zaś była już o wiele stadiów oddalona od brzegu, miotana falami, bo wiatr był przeciwny. Lecz o czwartej straży nocnej przyszedł do nich, krocząc po jeziorze. Uczniowie, zobaczywszy Go krocącego po jeziorze, zlekli się, myśląc, że to zjawia, i ze strachu krzyknęli. Jezus zaraz przemówił do nich: «Odwagi! To Ja jestem, nie bójcie się!» Na to odezwał się Piotr: «Panie, jeśli to Ty jesteś, każ mi przyjść do Ciebie po wodzie!» A On rzekł: «Przyjdź!» Piotr wyszedł z łodzi i krocąc po wodzie, podszedł do Jezusa. Lecz na widok silnego wiatru uląkł się i gdy zaczął tonąć, krzyknął: «Panie, ratuj mnie!» Jezus natychmiast wyciągnął rękę i chwycił go, mówiąc: «Czemu zwątpiełeś, człowiecze małej wiary?» Gdy wsiedli do łodzi, wiatr się uciszył. Ci zaś, którzy byli w łodzi, upadli przed Nim, mówiąc: «Prawdziwie jesteś Synem Bożym».

Oto Słowo Pańskie

W Klimatach:

Wniebowstąpienie Najświętszej Maryi Panny 2

Wydarzyło się - zdjęcia z mszy św. w intencji Czcieli św. Szarbela 2

5.encyklika Jana Pawła II: „Dominum et vivificantem”. 3

17.08.2023 r. – Msza św. w intencji Bractwa Adoracyjnego 4

Adoracja Najświętszego Sakramentu w Kaplicy św. Anny 4

13 sierpnia 2023 r. – Nabożeństwo Fatimskie 4

Galeria Dzwonnica zaprasza na wystawę malarstwa p. Andrzeja Brzozowskiego 4

KOMENTARZ

Chrystus przynaglił Apostołów, aby płynęli go na drugi brzeg zanim odprawi tłumy. Czyni to pomimo zbliżającej się nocy, kiedy już wszystkie łodzie znajdowały się przy brzegu. Apostołowie posłusznie wypełniają to polecenie. Trudzą się walczyć z wiatrem, pokonując ciemność i lęk, płyną ku celowi jaki wskazał im Chrystus. Czy to zmaganie nie przypomina naszego życia? Zwłaszcza wtedy, kiedy próbujemy płynąć ku celowi jaki ukazuje nam Jezus?

Podobnie jak uczniom, pragnie On kroczyć po wzburzonej wodzie pokazać, że jest silniejszy od wszelkiego zła i może jedynym gestem uciszyć wszelki zamęt. A jeżeli tak się nie dzieje, jeżeli wiatr przeciwności wieje nam w twarz, to może dlatego, że za bardzo jesteśmy pochłonięci wiostowaniem, walką z żywiołem, nie dostrzegając przychodzącego i obecnego pośród nas Chrystusa.

Ks. Maciej Czapliński

Komentarz można obejrzeć na stronie:
www.panskasiejba.pl
lub na kanale Yt:
www.youtube.com/@panskasiejba

Wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny

15 sierpnia – Wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny jest jednym z dogmatów Kościoła Katolickiego od roku 1950 – uroczystość ustanowił papież Pius XII w konstytucji apostolskiej *Munificentissimus Deus*. Na Wschodzie Wniebowzięcie nazywane jest do dzisiaj „Zaśnięciem Matki Bożej”. Uroczystość w całym kraju nazywana jest także Świętem Matki Boskiej Zielnej i obchodzona jako święto plonów. Największe i najbardziej znane obchody Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny mają miejsce w Kalwarii Zebrzydowskiej, gdzie odbywają się inscenizacje przedstawiające Zaśnięcie Maryi oraz jej Wniebowzięcie, a także w Kalwarii Pałacowskiej na Podkarpaciu. Na Jasną Górę tego dnia oraz w jego wigilię przybywa najwięcej grup pielgrzymich z całej Polski.

Pierwotnie było to święto dla uczczenia Maryi jako Matki Boga. Na początku VI wieku w Palestynie i Syrii święto to stało się wspomnieniem zaśnięcia Maryi i pod tym tytułem przyjęło się w Rzymie w połowie VII wieku, a w VIII wieku zaczęto je obchodzić jako Wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny.

Uroczystość ta koncentruje naszą uwagę na zakończeniu ziemskiego życia Maryi, obejmuje wspomnienie Jej narodzin dla nieba (*dies natalis*). 1 listopada 1950 r. papież Pius XII ogłosił dogmat o Wniebowzięciu Konstytucją „Apostolską *Munificentissimus Deus* (Najszczodroblivszy Bóg): „Na chwałę Boga Wszchemogącego, który szczególną swą łaskawość Maryi Pannie okazał (...), ogłaszamy, określamy i definiujemy jako objawiony przez Boga dogmat wiary, że Niepokalana Boża Rodzicielka, zawsze Dziewica, Maryja, po wypełnieniu żywota ziemskiego, została wzięta z ciałem i duszą do chwały niebieskiej”. Powyższe słowa potwierdziły prawdę, w którą od wieków wierzyli chrześcijanie. My dziś wypowiadamy Bogu i Kościołowi wdzięczność za uroczyste ogłoszenie tej prawdy.

Fakt, że Maryja została wzięta z ciałem i duszą do nieba nadaje dzisiejszemu świętu charakter niespotykanej radości.

Dlatego śpiewem dominującym w uroczystości Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny jest „Magnificat” (Łk 1, 39 - 56). Nie zaznała skażenia grobu, a ten nowy przywilej wypływa z pierwszego. Maryja zachowana została od zmyślenia grzechu pierworodnego, dlatego też teraz nie ponosi jego skutków. Porodziła Syna Bożego, Dawcę wszelkiego życia, dlatego śmierć nie może Jej dotknąć. Uczestniczyła najpełniej w zbawczej tajemnicy Chrystusa i stał w Niej już teraz objawia się pełnia zbawienia przyniesionego przez Chrystusa. Maryja pierwsza osiągnęła zbawienie, stała się obrazem Kościoła w chwale, a dla ludu pielgrzymującego - znakiem nadziei. „ Na koniec Niepokalana Dziewica - jak mówi Konstytucja dogmatyczna o Kościele - zachowana wolną od wszelkiej skazy winy pierworodnej, dopełniwszy biegu życia ziemskiego z ciałem i duszą wzięta została do chwały niebieskiej i wywyższona przez Pana jako Królowa wszystkiego, aby bardziej upodobniła się do Syna swego, Pana panujących oraz Zwycięzcy grzechu i śmierci” (nr 59).

„W odniesieniu do osoby Maryi Wniebowzięcie (tajemnica eschatologiczna) oznacza osiągnięcie kresu, pełnionego przez Nią w Bożym planie zbawienia, posłannictwa i uwieńczenie wszystkich Jej przywilejów.

Z punktu widzenia chrystologicznego, chwała Wniebowzięcia i królewskości Maryi oznacza wypełnienie owego jedynego przeznaczenia, które wiąże życie, przywileje, współpracę Maryi nie tylko z historycznym życiem i dziełem Chrystusa, ale również - z Jego królewskością i chwałą Pana. Wniebowzięcie jest eschatologiczną konkluzją owego stopniowego upodobnienia się do Chrystusa, które na etapach historycznej drogi Maryi wyraziło się w bolesnych próbach, przez jakie przeszła Jej wiara. Jej nadzieja i miłość, w Jej zgodzie i gotowości wobec zbawczej woli Boga, w Jej wspaniałomyślności i odpowiedzialnej służbie odkupieńczemu dziełu Syna” (Jan Paweł II).

Z uroczystością Wniebowzięcia łączy się zwyczaj święcenia w tym dniu ziół i pierwocin płodów rolnych, zwłaszcza zbóż i owoców. Zwyczaj ten powstał w X wieku i nawiązuje genetycznie do ogólnoludzkiej wiary w dobroczynne, terapeutyczne działanie ziół. Dokonuje się to w sierpniu, gdy żniwa wieńczą trud pracy rolnika, a ziola i owoce osiągają szczytową fazę letniej wegetacji. Błogosławienie ich staje się w najpełniejszym tego słowa znaczeniu błogosławieniem Boga za coroczne zbiory, za wszystko, „co z Bożej mamy ręki”.

*dr Justyna Wołoszka
Niedziela szczecińsko-kamieńska 32/2002*

Wydarzyło się...

W piątek, 28 lipca, o godz. 18.00. została odprawiona Msza św. w intencjach Czcieli św. Szarbela. Po Mszy, przy wystawionych relikwiach Świętego było nabożeństwo ku Jego czci. Na zakończenie, dla osób chętnych była możliwość namaszczenia olejem Świętego.

Nauczanie Jana Pawła II

Dominum et vivificantem jest piątą encykliką papieża Jana Pawła II, ogłoszoną 18 maja 1986 roku i w całości dedykowaną osobie Ducha Świętego, w której Ojciec Święty rozwija różne aspekty działania Trzeciej Osoby Boskiej zarówno w świecie jak i Kościele. Tym samym ukazuje eklezjalny charakter działania Ducha Świętego, wracając do obietnicy danej przez Jezusa, że zesła Pocieszyciela na swój Kościół. Duch Pocieszyciel jest więc tym, który powołuje i jednoczy wspólnotę Kościoła, kontynuując tym samym dzieło zbawcze Jezusa z Nazaretu. Jego istotną misją jest również przekonywanie świata o grzechu, konieczności nawrócenia i przemiany swojego życia. Nie zostawia on jednak człowieka samego, ale daje mu moc niezbędną do pójścia drogą wiary, jednocześnie obdarzając go łaską uświęcającą. Ojciec Święty mocno podkreśla również fakt, iż to Duch Święty jest tym, który wyrwa człowieka z mocy śmierci obdarzając go życiem.

5. encyklika: „Dominum et vivificantem”.

Podczas każdej niedzielnej Mszy św. wyznajemy wiarę w Ducha Świętego, Pana i Ożywiela. Właśnie Jemu, Trzeciej Osobie Trójcy Świętej, poświęcił Jan Paweł II piątą encyklikę. Papież ukazuje w niej rolę Ducha Świętego w Kościele i świecie. Na początku swoich rozważań Jan Paweł II sięga do Ewangelii św. Jana, by przypomnieć, kim jest Duch Święty. Jest On Pocieszycielem, którego Jezus pośle, kiedy odejdzie do Ojca. On nauczył Apostołów wszystkiego i będzie ich umacniał. Duch Święty zagwarantuje prawdziwość i niezmienną Dobrej Nowiny. Jest Duchem Miłości, który został dany ludziom od Ojca i Syna. Dalej Ojciec Święty mówi, że Jezus jest Mesjaszem - namaszczonego przez Ducha Świętego, o którym wspomina już Stary Testament: „Duch Pański nade Mną, bo Mnie namaścił”. W Nowym Testamencie Jezus głosi, że w Jego osobie spełniły się proctwa, bo On posiada pełnię Ducha Świętego, mieszka w Nim Duch Święty jako dar Boga samego. Przez swoją działalność i nauczanie Jezus objawił tajemnicę Ducha Świętego. W czasie ostatniej Wieczerzy ukazał Go jako Osobę - Dar, Pocieszyciela, który doprowadzi Apostołów do całej prawdy, a po zmartwychwstaniu mówił do Apostołów: „Weźmijcie Ducha Świętego, którym grzechy odpuszcicie, są im odpuszczone...”. Posłannictwo Syna i Ducha wiąże się z dziełem odkupienia. Jezus, działając w mocy Ducha Świętego, odkupił świat przez swą mękę śmierci i zmartwychwstanie. Dziś to odkupienie dokonuje się w sercach ludzkich przez Ducha Świętego.

Duch Święty przekonuje świat o grzechu

Papież analizuje kolejny fragment Ewangelii św. Jana. Rozwija słowa Jezusa o tym, że Duch Święty przekona świat o grzechu, sprawiedliwości i sądzie: o grzechu niewiary i odrzucenia Jezusa aż do wydania Go na śmierć, o sprawiedliwości, jaką okaże Bóg, otaczając Syna chwałą zmartwychwstania i o sądzie, bo Duch Święty ukaże winę świata w śmierci Jezusa. Przekonywanie o grzechu nie ma służyć potępieniu świata, lecz jego zbawieniu. Obietnica Chrystusa spełnia się w dzień Pięćdziesiątnicy. Wtedy Piotr napełniony Duchem Świętym, mówiąc o grzechu tych, którzy wydali Jezusa na śmierć, głosi jednocześnie zwycięstwo Jezusa nad tym grzechem. Przekonywanie o grzechu powinno prowadzić do nawrócenia, bo jest jednocześnie przekonywaniem o odpuszczeniu grzechów w mocy Ducha Świętego. On jest świętą sumień, daje poznać człowiekowi popełniane przez niego zło i kieruje go na drogę nawrócenia.

Papież przywołuje słowa św. Bonawentury: „Mocą siedmiu darów Ducha Świętego zostaje zniszczony każdy rodzaj zła i zostaje zrodzone wszelkie dobro”. Dzięki temu możemy się nawracać, żałować za grzechy, postanawiać poprawę i otrzymać przebaczenie. Na zakończenie rozważań o tym aspekcie posłannictwa Ducha Świętego Jan Paweł II podejmuje jeszcze zagadnienie grzechu przeciwko Duchowi Świętemu Wyjaśnia, że grzech taki to odrzucenie zbawienia, jakie Bóg ofiaruje. Kto je odrzuca, sprzeciwia się nawróceniu i trwa w grzechu. Taki stan Pismo Święte nazywa „zatwardziałością serca”. Dlatego Kościół modli się, by ludzie potrafili odróżnić dobro od zła, by zachowali prawość sumień.

Duch Święty daje nowe życie

W trzeciej części rozważań poświęconych Duchowi Świętemu Jan Paweł II przedstawia Go jako Ducha, który daje życie. Rozważa tajemnicę Wcielenia, które dokonało się za sprawą Ducha Świętego i wyznaczyło nowy etap dziejów człowieka. W tym wydarzeniu Bóg najpełniej objawił swoją miłość do człowieka. Dlatego Kościół, przygotowując się do obchodów Wielkiego Jubileuszu, czyni to właśnie w Duchu Świętym. To przygotowanie stawia nam przed oczy Maryję, która uwierzyła, a więc otworzyła serce na objawienie się Boga w Duchu Świętym. Duch Święty jest też źródłem łaski uświęcającej, dzięki której ludzie stają się synami Bożymi. Dalej Ojciec Święty analizuje konflikt, jaki zachodzi w człowieku pomiędzy życiem według ciała i życiem według ducha. Pokazuje, że ten konflikt znajduje odbicie w kulturze i cywilizacji. Jego przejawem jest na przykład materializm, odrzucający istnienie tego, co duchowe, a więc i Boga. W konflikcie ciała i ducha Jan Paweł II widzi także konflikt życia i śmierci. Myśl materialistyczna zakłada, że śmierć jest kresem życia i nic po niej nie następuje. Mnożą się zatem w świecie „znaki śmierci”: wojny, wyścig zbrojeń, doskonalenie broni nuklearnej, śmierć dzieci nienarodzonych. Dlatego Kościół woła do Ducha, który jest dawcą życia. Dzięki życiu duchowemu człowiek odkrywa swoje podobieństwo do Boga. Przez to także odkrywa w pełni swoje człowieczeństwo. Na tej drodze, którą zmierza Kościół, Duch Święty umacnia w każdym z nas „człowieka wewnętrznego” i sprawia, że uczymy się być bezinteresownym darem dla innych. Duch Święty działa jako niewidzialny szafarz życia, szczególnie w sakramentach świętych. Sakramenty oznaczają łaskę i jej udzielają, stąd zajmują one tak ważne miejsce w życiu Kościoła.

Jan Paweł II Papież DOMINUM ET VIVIFICANTEM O Duchu Świętym w życiu Kościoła i świata

Encyklika podzielona jest na 3 części i omawia kolejno następujące zagadnienia:

Część I. DUCH OJCA I SYNA DANY KOŚCIOŁOWI :

1. Obietnica i objawienie siły Jezusa podczas wieczerzy paschalnej :
2. Ojciec, Syn i Duch Święty :
3. Zbawcze udzielanie się Boga w Duchu Świętym :
4. Mesjasz namaszczonego Duchem Świętym :
5. Jezus z Nazaretu, „wyniesiony” w Duchu Świętym :
6. Chrystus Zmartwychwstały mówi: „weźmijcie Ducha Świętego!” :
7. Duch Święty a czas Kościoła :

Część II. DUCH, KTÓRY PRZEKONYWA ŚWIAT O GRZECHU :

1. Grzech, sprawiedliwość i sąd :
2. Świadectwo dnia Pięćdziesiątnicy :
3. Świadectwo początku: pierwotny wymiar grzechu :
4. Duch, który przeobraża cierpienie w odkupieńczą miłość :
5. Krew, która oczyszcza sumienia :
6. Grzech przeciw Duchowi Świętemu :

Część III. DUCH, KTÓRY DAJE ŻYCIE :

1. Motyw jubileuszu dwutysiąclecia: Chrystus, „który się począł z Ducha Świętego” :
2. Motyw jubileuszu: objawiła się łaska :
3. Duch Święty w immanentnym konflikcie z człowiekiem: ciało pożąda przeciwko duchowi, a duch przeciw ciału :
4. Duch Święty umacnia „człowieka wewnętrznego” :
5. Kościół - Sakramentem wewnętrznego zjednoczenia z Bogiem :
6. Duch i Oblubienica mówią: „przyjdź!” :

Na zakończenie rozważań Papież wskazuje, że Duch Święty najpełniej objawia się poprzez modlitwę. Tam, gdzie ktoś się modli, tam jest Duch Święty.

Anna Guzik
Niedziela legnicka 40/2003

XIX Niedziela Zwykła – 13 sierpnia 2023 r.

1. Nabożeństwo różańcowe w intencji pielgrzymów zostanie odprawione o godz. 17.00. Po nabożeństwie modlić się będziemy za zmarłych polecanych w wypomin-kach rocznych.
2. Po Mszy św. o godz. 18.00., zostanie odprawione Nabożeństwo Fatimskie wraz z procesją wokół kościoła.
3. We wtorek, 15 sierpnia br., przypada uroczystość Wniebowzięcia NMP. Msze św. odprawiane będą według następującego porządku: o godz. 7.00., 8.30., 10.00., 11.30., 13.00 i 18.00., nie będzie Mszy o godz. 20.00. Na każdej Mszy św., po komunii świętej poświęcimy kwiaty i owoce z naszych pól, działek i ogrodów.
4. Msza św. w intencji Bractwa Adoracyjnego zostanie odprawiona w czwartek, 17 sierpnia br. o godz. 18.00.
5. Uroczysta Msza św. w 340. rocznicę Wiktorii Wiedeńskiej zostanie odprawiona w naszym kościele, w poniedziałek 12 września, o godz. 18.00.

W czasie Mszy św. modlić się będziemy za naszych parafian i wszystkich mieszkańców Wilanowa. Zapraszamy do licznego udziału w uroczystości.

6. Koła Żywego Różańca zapraszają na codzienną modlitwę różańcową, w sierpniu w intencji: o obronę życia od poczęcia do naturalnej śmierci. Modlitwę w kościele prowadzą poszczególne grupy parafialne: w poniedziałek o godz. 16.30., we wtorek, środę i czwartek o godz. 18.30., w piątek o godz. 12.30., w sobotę o godz. 7.30., a w niedzielę o godz. 14.00.
7. W tym tygodniu przypadają następujące wspomnienia liturgiczne:
 - we wtorek, 15 sierpnia, uroczystość Wniebowzięcia NMP,
 - w czwartek, 17 sierpnia, wspomnienie św. Jacka, kapłana.
 Wszystkim obchodzącym w tym tygodniu imieniny, składamy życzenia błogosławieństwa Bożego i wszelkiej pomyślności w życiu osobistym i zawodowym

NABOŻEŃSTWO FATIMSKIE

**13 sierpnia 2023 roku
po Mszy św. o godz. 18.00**

Procesja wokół kościoła
z figurą MB Fatimskiej.

Nabożeństwa fatimskie w parafiach, odprawiane 13. dnia miesiąca, od maja do października, ciągle zachowują swą żywość i ducha, który wciąż się rozszerza. Miłość do Matki Bożej, w znaku Fatimskiej Pani, zdaje się, jakby nie zauważała przemijającego czasu. Miejsc kultu fatimskiego bowiem ciągle przybywa.

Matka Boża objawiała się w Fatimie zawsze tego konkretnego dnia, zatem czymś oczywistym jest, by wspomnienie tych wydarzeń miało również ten sam wymiar czasowy.

17 sierpnia o godz. 18.00

Msza św. w intencji członków Bractwa Adoracyjnego, o nowe powołania do Bractwa oraz za kapłanów posługujących w naszej parafii.

Adoracja Najświętszego Sakramentu

w Kaplicy św. Anny

ŚRODA godz. od 7.30 – 21.00
CZWARTEK godz. od 7.30 – 24.00
PIĄTEK godz. od 7.30 – 19.00

Rzymskokatolicka Parafia pw. św. Anny w Wilanowie

ul. Kolegiacka 1, 02-946 Warszawa
tel./fax 22 842 18 01
(tel. czynny w godzinach pracy kancelarii)

Kancelaria czynna:

pn., śr., pt. - godz. 16.00 - 19.00
wt., czw. - godz. 8.00 - 11.00

BNP Paribas Bank Polska SA
- Oddział w Warszawie,
ul. Konstancińska 2, 02-942 Warszawa
Nr rachunku:
87 1600 1374 1846 8491 8000 0001

www.parafiawilanow.pl
e-mail: kancelaria@parafiawilanow.pl
Facebook: @ParafiaWilanowAnna

Redakcja: ela.wrotek@gmail.com

Wydawca: Fundacja Ecclesia Villanovensis

Galeria DZWONNICA

1.07. - 31.08.2023 r.

zapraszamy

na wystawę malarstwa
p. Andrzeja Brzozowskiego

Intencja Różańcowa Kół Żywego Różańca

od 9.07.2023 do 10.09.2023

Módlmy się za prześladowanych za wiarę, aby czerpali moc i nadzieję z Krzyża Chrystusa.